

עקבות בחול

מהצנחנים. הם היו צריכים להתחנן כעוד שבועיים. אבל הוא נהרג. מסכנה, היא כבר נכנסת לחודש השלישי. אני יודעת את זה מהתחלה, אבל הבטחתי לה לשמור את זה בסוד, ובאמת לא סיפרתי לאף אחד, מחוץ למירלה ולדינקה. אתה לא כועס עלי שלא סיפרתי לך, נכון? רציתי לגשת אליה, אבל לא ידעתי מה להגיד לה. אז לא הלכתי. יש לך ד"ש משמואליק. לא גייסו אותו בגלל הברך שלו והוא היה אצלנו בשבוע שעבר. הוא אמר שהוא בא לשאול מה של מך ודיברנו המון עליך. אתה רואה, גם שמואליק אמר שכולם באים לחופש ורק אתה לא יודע להסתדר. יענקלה, הייתי רוצה שכבר תהיה בבית ושחבק אותי ברועותיך החזקת. אתה בטח יודע כי גיו נפצע ביד וברגל. הייתי אצלנו בבית-החולים. כשראיתי אותו ככה שוכב ונאנח, הוא נראה לי כלכך עלוב שלא הבנתי איך יכ לתי להקדיש לאדם הזה כמעט שלוש שנים מחיי. אני משוכנעת שאם לך חסד וחלילה היה קורה דבר כזה לא היית מתנהג ככה.

יענקלה, תכתוב לי, אני משתגעת לקבל ממך מכתב. אני מנסה את שפתך הצרובות מהקר והיוזב ונשיקות מורדלה — שלך דליה. הוא ניגש להקריא את המכתב השני: "שלום לך, מותק. כבר כתבתי לך שלוש פעמים ואני מתפלא שלא קיבלת אף מכתב. השוד יודע מה הם עושים עם המכתבים שמוסרים להם. חפשי לא נותנים אצלנו בכלל, היום שאלתי מה יהיה עם חופשי, אמרו לי שיכול להיות שמהשבוע הבא יתחילו לעשות תור לחופש וישגם הקצינים לא יוצאים לחופשי. ומי שיוצא — נוסע בתפקיד, ושזה לא העסק שלי. ושקצין לא צריך למסור לי דו"ח איפה שה א יהיה, ושאם אני רוצה, אני יכול לצאת לקורס קצינים. אמרתי להם שעוד לא נפלתי על הראש. מה, השתגעתי לעבור את השפשוף הזה?" גם אצלי אין שום דבר חדש. היתה קצת מלחמה ועכשיו סתם משעמם. אני חושב עליך המון. כשאני קם בבוקר אני כבר נזכר בך. יוצאים החוצה — קר כלבים בחץ — אני מתגעגע אליך. הולכים לאכול את האוכל המחרבן הזה, או אני שוב חושב עליך. ככה עובר כל היום. בלילה אני לא יכול להרדם — רואה אותך כל הזמן. המון נשיקות לך ולרדלה — יענקלה.

גהרד, אני אומר, "יופי של סגנון." הסיר יוצא מבטוט.

תתפלאו לשמוע...

יום ראשון, 18 בנובמבר: יושב באהל עם הקמין, מחממים מים ומנסים לספל קצת בזקנים לקראת החופש, מחר. נכנס קצין האפסנאות ואומר שהוא רוצה להביא כמה חברה שיעבדו פה קצת. אומר לו שיש לו בעצמו נשון. אומר שהאזן והלחיים מפני שעושים ביק רת ציד. שואלים אותו אם הוא חושב להפוך גם פה את הכל על הראש. אומר שזה חוליה מהמט"כ שצריכה לערוך רק כמה רשמות. עונים לו שמכירים את העניינים, מתחילים עם קצת רשימות ואחר-כך כל האהל נהפך לסניף קבוע של מיליון אפסנאים. אומר שכל החוליה זה רק שתי בנות שיעשו רק שלוש רשימות. אומרים לו בבקשה, בבקשה, למה לא אמרת זאת מקודם. אמנם אין פה הרבה מקום, אבל אפשר לסדר משהו.

באות הבנות, עושות רשימות וגם רושם לא רע. שואלים אתן איך מוצא חן בעיניהן המדבר. אומרות שרק עכשיו באו, עוד לא ראו כלום ומקחת לטיל קצת ולראות דברים מעניינים. אומרים להן שלארגן סיר זה הדבר הכי פשוט בעולם. אומרות שאחרי שיגמרו את העבודה מוכנות לטיל קצת, אם זה לא מסוכן ואם הקצין שלהם עוד לא יחזור עד אז. אומרים להן שכל הוו"ט זה ציאנס וגם ברחוב אנבני אפשר להתחלק על קליפה של בננה ולשבור את המה"שמו. הן צוחקות מהבדיחה המוצלחת ולנו נראה שפתאום המדבר כבר לא שומם כל כך.

אחרי-הצהרים לוקחים גיפ ונוסעים עם הבנות. נוסעים על הכביש, נוסעים על שביל, נוסעים סתם בחול. פתאום רואים עקבות. עקבת ברורים. נוסעים הלאה. "בואו נחזור", אמרת אחת הבנות. "אני לא גיבורה, ובטח הקצין שלנו כבר מחפש אותנו, ונצטרך לשמוע עוד הרצאה".

שואלים אותן איזה הרצאה. מספרות שיש להן קצין צעיר, שרק עכשיו חתם על צבא הקבע, שאוהב לעשות רושם ותמיד מטיף מוסר, וכל משפט מתחיל אצלו במלים: ודאי תתפלאו לשמוע, אבל...

מסתובבים וחוזרים. אומרים לבנות שישארו בערב, נעשה קומז'ץ ונשחט כבש לכבוד המאורע. אומרות שטוב, אבל השאלה היא אם הקצין שלהן יסכים. מגיעים חזרה. לפני האהל כבר מההה הקצין שלהן. נראה צמחוני למדי על רקע המדבר הגדול. אמרים לו שלום, שייכנס בבקשה, שישאר פה הערב ושירגיש את עצמו כמו בבית, ושכמקרה עושים קומז'ץ הערב, ומקחים שהוא באמת ירגיש טוב אצלנו.

הוא אומר: "מצטער, אבל עלי להמשיך עם הבנות ליחידה אחרת. אתם ודאי תתפלאו לשמוע, אבל הן באו הנה כדי לעבד ולא לשום מטרה אחרת".

הם מסתלקים ויענקלה אומר: "בעצם זה פסק יפה, ובכן, אתה ודאי תתפלא לשמוע, אבל יש לי רעיון; נכין את הגיפ, נלך מוקדם לישון, נקום הלילה בשלוש וחצי, נצא בארבע, ונגיע לעיר עוד לפני הצהריים במקום לבדו יום שלם על הנסיעה לחופש".

חוזרים למדינת ישראל

יום שני, 19 בנובמבר: יחי החופש! השעה 04.00. מתחילים לנסוע. מפספסים שטויות, צוחקים, משתגעים; חופש! מתקרבים לצומת.

יענקלה: אתה תתפלא לשמע, אבל בצומת עומד חייל מצרי המכחך את התנועה. אני: מה אתה אומר? באמת מעניין. אבל אני לא רואה פה אף א.ז. ד. יענקלה: זהו זה. סימן שהוא הלך לרגע. ואם הוא הלך סימן שהיה פה. צוחקים, מבסוטים, ממשיכים לדהור על הכביש המדברי השחך. יענקלה: אתה ודאי תתפלא לשמוע, אבל אם לא איכפת לך, אנחנו עוברים עכשיו ליד גבל הלל וזהו הר סיני.

אני: מוזר, אבל בכלל לא רואים עליו שזה הוא. יענקלה: זה רק מפני שאין לנו זמן. אם היה לנו זמן, הייתי עולה אתך למעלה, והיית רואה שבפינה הצפון-מזרחית יש שלש שכתב עלינו: זה הר-סיני. חתום — משה רבנו. כבר לא נוסעים — טסים. בין אבר-עגילה לניצנה יש המון עליות וירידות. עוברים איתן על תשעים. וזה יותר משעשע אפילו מרכבת השרים בלונה-פארק. ניצנה, הגבול הבינלאומי. ליד הכביש יש ברז מים מפספס. נעצרים.

אני: כבר המון זמן לא היינו במדינת ישראל. יענקלה: צריך לעשות משהו.

אני: משהו חגיגי. יענקלה: איזה טקס קצר וצנוע.

ירידים, נעמדים גב-א-גב על קו הגבול, עושים את זה כל אחד לכיוון אחר, ואחרי חצי דקה חוזרים לגיפ ונכנסים למדינת ישראל.

08.00: ארוחת-בוקר בבאר-שבע.

10.00: תל-אביב. שלום, יענקלה. להתראות ביום רביעי.

10.30: הולך לחלק דשים ומכתבים. מסתכל על הכתובות, עולה במדרגות, נוקש על

תחרות תחפושות פורים

בפורים השנה מארגן ביח"ר "שמן" תחרות בין בעלי תחפושות של מוצרי "שמן" (אמה, משחת שנים, משחת גלוח, ולוטה ועוד).

בעלי התחפושות המוצלחות ביותר שיבחרו על פי תצלומים יזכו בפרסים הבאים:

- פרס ראשון — אפניים חדישות
- פרס שני — מצלמה משוכחת
- פרס שלישי — שעון-יד יקר

וכן פרסים נוספים מתוצרת "שמן" הידועה.

כדי לאפשר למשתתפים בתחרות זו לקבל תצלומים טובים באנו בדברים עם צלמים בעלי שם בשלש הערים הגדולות אשר במשך ימי פורים (17-18 במרץ) יצלמו את המחופשים על חשבון ביח"ר "שמן" ויתנו להם תמונה אחת חנם. הצלמים הם:

- 1) פוטו ציון — קומה ב' בבנין קולנוע "ציון", ירושלים.
- 2) פוליפוטו — רח' אלנ"ב 107, תל-אביב.
- 3) פוטו "אלכסנדר" — רח' הרצל 2, חיפה.

גם ילדים בערים ובמקומות אחרים בארץ שיצטלמו אצל צלמים אחרים (בתשלום) או ישתמשו בתצלומי חובבים — שראים להשתתף בתחרות.

התצלומים יש לשלוח לביח"ר "שמן" ת.ד. 136, חיפה עד 31.3.57 עם ציון שם וכתובת השולח.

ביח"ר "שמן" חיפה

זיעה הוסבת דם

אך אם יש ברצונך לחסוך זיעה כהכנת מסיבת הפורים שלך — עליך להיעזר בחוברת הצבעונית, הכוללת שפע של הומורסקות, פיזמונים, מערכונים, מורזי סאטירה וקריקטורות

- פיזמוני הלהקות היצאיות.
- מערכונים היחוליים.
- הומורסקות מאת שמואל אלמוג, עמי גור, שמואל מור, אורי סלע ואחרים.
- פיזמונים מענייני השעה מאת דן אל-מגור, דוד, יהודה פרדיס, שי לביא ואחרים.
- קריקטורות מאת שמעון צבר ואחרים.
- שפע סדורים, פראות וחידונים.

פלפל לפורים

יצא לאור בימים הקרובים